

Махамбет поэзиясы 1920 жылдары жинала бастады. 1923 жылы Ташкентте Әбубәкір Диваев бастырған "Терме", "Сана" журналдарында ақынның 2-3 толғауы басылған. Соның бірі - оның "Баймағамбет сұлтанға айған сөзі" болатын. Бүгінгі таңда Махамбет мұрасына қатысты әдебиетші, ғалым-зерттеушілердің, көнекөз қариялардың айтуына, жауынгер жырдың жампозы Махамбет бабамыздың ұзын саны 81 өлеңі белгілі болып отыр және жазған хаттары да сақталыпты.

Махамбет өлеңдерінің дәл немесе шамалан айтылған мерзімі түгелдей анық емес. Алайда көпшілігі - көтеріліс үстінде, Исатай қозғалысының ізімен айтылғанын тану да қиын емес. Махамбет өлеңі қазақ сөзінің қайталанбас құдіреті, "тілге жеңіл, жүрекке жылы тиветін" сөздің патша-

қолдауында. Қазақ әдебиеттану ғылымында Махамбет шығармаларын көп ері терең зерттеген академик Қажым Жұмалиев: "Махамбет - өзіне дейінгі халық әдебиетінің барлық табыстарын толық мөңгеріп, кемшілігін қайталамай, өз бетін, өз стилін айқын-

Жанымды қинап жылмама... Махамбеттің халықтық бегі айқын. Ол туған халқы үшін бар өмірін сарп етті. Махамбеттің өзі: ұл болып туған әрбір жастың мақсаты - "Ереуіл атқа ер салу, өгеулі нәйзаға қолға алу, алты малтаны ас қылып, ат үстінде күн көріп, ашаршылық шөл көріп" жүріп,

Махамбет өлеңдерінде кездесетін ақындық "меннің" мәні терең. Оған халықтың ерлігі, халықтық асыл қасиеттердің бәрі сиып жатыр. "Мен ақсұңқардан туған құмаймын", "Боз ағаштан биік мен өдім", "Толғамалы сұңқар мен өдім", "Шамдансам жығар асауым" деп келетін тропа, ме-

Күндейтінің мен екен. Хан ұлына қас болу, Қара ұлына бас болу

ШАЙҚАЛТҚАН ХАННЫҢ ОРДАСЫН, АҚЫННЫҢ СӨЗІ - ҚОРҒАСЫН

ел-журтына теңдік пен бостандық өнері, халқының арын, жерін қорғай білу деп түсінген.

Ата жұрттан, елден айырылып, қуыңға түскен ерлердің хал-лашынан ығысқан пана-сыз қызғыш құс тағдырына ұқсатта жырланады. Махамбет жау тегеурініне шыдамай, тұрағынан ығысып, бас паналаған ел-журтының тағдырына назаланса да өкінбейді, өмірден еш түңілмейді. Бұл кездегі өлеңдерінен орындалмаған арман-ның өкініші ретінде романтикалық сарынның екісігі естілсе де, оның өршіл үнді, өктем қорытындысы айқын сезіледі.

Айтса-дағы айныман, Көлденеңнің сөзіне.

сы. Оның өлеңдерінің әрбір буыны мен бұнағы, тармағы мен шумағы өсерлі, тап-таза қорғасыннан құйылғандай ая-ауыр асыл сөз.

Махамбет поэзиясы өзінің тақырыбы мен идеясы жағынан өзіне дейінгі жырау ақындар өлеңдерінен өлсе-қайда өзгеше, әрі нақтылы. Біздің бұлай деуіміздің сыры бар. Себебі, Махамбетке дейінгі батыр ақындар Жиенбет, Ақтамберді өлеңдері барынша дарашыл, жеке жортуылшы батыр өрекетіне құрылғандықтан, бұларда халықтық мүдде, халықтық идея бірінші кезекте тұрмайды. Олар туған жер, ел, халық, жұрт, қоныс сөздеріне көп оралмайды. Бұларда тар тақырып, өріссіз идея, дарашыл мүдде негіз алған.

Ал, Махамбет поэзиясы өмірден мүлде өзгеше поэзия. Махамбет поэзиясы - таптық, халықтық күрестің негізінде туған. Қазақ поэзиясында өлең тілінің халықтық мүдде турғысынан идеялық құран қызметінде жұмсалуы, саяси мән алуы Махамбеттен басталады.

Махамбет шығармаларының құндылығы - оның шындыққа негізделгенінде, халық үшін қызмет етуінде, еңбекші бұқараның мүддесін

дап, әдебиетке көрнекті үлгі қалдырған ақын. Махамбет - лирик ақын, оның өлеңдерінде өзінің көңіл күйі мен өл-сөзіміз уштасып жатады" - дейді. Өз заманының озық ойлы, терең сырлы табиғи таланты болған Махамбет парасаттылығы мен халық даналығы бір арнада тоғысып жатады. Өз халқы мен отанын шексіз сүйген патриот ақын, өткір тілілі ий-засымен қоса жұмсады. Бұқара халықты ханға қарсы қарулы көтеріліске шақырды, осы күрес жолында қандай қиыншылықтар кездесе де тәзуге бел байлаған жауынгер ақын:

Толарсақтан саз кешіп, Тоқтамай тартып шығарға. Қас үлөктен туған қатепті, Қара нар керек біздің бұл іске. Қабырғасын қаусатып, Бір-бірден сәксе де, Қабағын шытпас ер керек Біздің бүйткен бұл іске, - деп өз мүддесінен халық мүддесін артық санады. Елі үшін қандай қиыншылық болса да тайсалмай баратынын айтты.

Мысалы: Ермін деген жігітті, Кеңшілікте сынама. Келмей түгән нөрсеге,

Әшкері болған ісім бар. Жиылған жұрттың көбіне, - деп ақын тегін айтпаған. Ол ата ісін ілгері дамытар ерді, тағдырдың ауыр тақсиретіне көнер қас үлөктен туған нар жігітті аңсайды.

Сан шерулі қол болса, Батырлар болар ағасы. Аз сөйлер де көп тындар, Қас асылдың баласы.

Осындай нақты тұжырымдар, эпигет, метафоралар, көркем сөздер Махамбет өлеңдерінде жиі кездеседі. Бұл - ақын шеберлігінің айқын белгісі. Махамбет шығармаларына терең тебіреніс, термелі түспал төн. Қиялы ұшқыр, өжеттілікке құрылған шумақтары жаттауға, ұғынуға жеңіл, қарапайым. Әрі, ақын толғаныстары көркем образды сөздерге толы.

Аймақ та айма, аймақ көл, Дария болып шалқымас. Аяғы төмен аққан соң, Айдан жарық нөрсө жоқ, Сәулесі түспес жаһанға, Қараңғы түнек басқан соң. Міне, ақындық шеберлік қайда жатыр! Ақынның теңіздей толқуған, тулаған шабаты терең философиялық толғанысқа ұласып, сөзбен сурет салынып тұрған жоқ па?!

тафора ақын тіліндегі көркемдеу құралдарының сан алуан құбылып отыратынын танытады.

Махамбет Исатайды суреттегенде неше түрлі төңеу, эпигет, метафоралар қолданады. Исатайды небір халықтың асыл сөздерімен суреттеп, қас батыр тұлғасын сомдайды.

Кермиығым, кербезім, Келіскендей шандозым. Құландай ащы дауыстым, Құлжадай айбар мүйіздім.

Енді ақын өлеңдерінің құрылысына тоқталайық. Махамбет - өлеңдері арқылы өзінің айтар ойын, мақсат-мүддесін дәл көрсете білген. Ал, оның мақсаты өмір нұрын, шапағатын қалың еліне сыйлау. Бұл мақсаты оны күресуге жетелейді. Осылайша, күрес оның өлеңінің мазмұнына да, құрылысына да өз ықпалын тигізді. Академик Қ.Жұмалиев: "Махамбет өлеңдері жыр ағысымен 7-8 буынды болып келеді", - деп қорытады. Бұл пікірдің негізі дұрыс. Жыр формасы ақынға көп жеңілдік береді. Онда шумақ елшемі, буын мөлшері, ұйқас тәртібі онша қатал сақталмайды. Ақын бұл жағынан өзін еркін ұстап, өлеңнің буын санын да, ұйқасын да, шумақ мөлшерін де өз ойына бағындырып алады.

Махамбет өлеңдері - өзіндік айтылу ерекшелігі бар ырғақты да өкпінді өлеңдер. Өзіндік ырғағы бар деуіміздің себебі, өлеңдерінен көтеріліске аттанған халықтың дүбір естіледі. Сондай шабытты, өсерге толы болып келеді.

Тағыдай таңдап су ішкен, Тәрпаңдай тізесін бүгіп от жеген, Тағы сынды жан өдік, Тағы да келдік тар жерге, Таңдансаң тағы болар ма, Төңірің салған бұл іске! - деген шумақтардың құрылысы тіптен ерекше, бір жол, бір өріптен басталып, ерекше көстеленіп тұр. Сонымен бірге Махамбет өлеңдері образдылығымен, мақсаттылығымен, өткірлігімен күшті.

Махамбет өлеңдері жазба-әдеби туындылардан кем түспейді. Ол хан алдында қаймықпай, бар шындықты бетіне айтты. Өзін сарай ақыны етіп алғысы келіп жүрген Жәңгірге: Он екі төбет, шұнақ хан Шабатының ел екен.

Мендей ерге жән екен! - дейді. Махамбет өзінің мұндай өткірлігі мен шыншылдығын көтеріліс басылғаннан кейін де қалдырған жоқ.

Қайта, ашулы ақын бұрынғысының үстіне күшейте түсті. Ол өзінің қиын жағдайда жүргендігіне қарамастан Баймағамбетке:

Мен кесекті ердің сойымын, Көскілеспей басылман. Алдыға келіп тұрмын деп, Ар, намысым қашырман. Айта келген сөзім бар, Не қылсаң да жасырман. Шамдансам - жығар асауым, Шамырхансам - сынар болатын, Қар қылда деп "тақсыр-ау" Аяғыңа бас ұрман. Бәйкеге сұлтан, ақсүйек, Қыларың болса, қылып қал, Күндераң күні болғанда Бас кесермін, жасырман, - дейді. Махамбет шығармаларының қай-сысын алсақ та осындай реалистікпен айтылған өткір шығармалар болып табылады. Махамбет өлеңдерінің барлығында дерлік ақынның өз көңіл-күйі мен ел күйі уштасып жатқан саяси лирика өкені айқын аңғарылып тұрады.

Махамбет поэзиясына тән өжеттік, ерлік, өткір сын, өр кезде де кейінгі жастарға үлгі. Ақынның бітім, ұлға-тұрпаты, ісі, сөзі - бәрі ерліктің символындай деуге болады.

Академик Зейнолла Қабдолов: "Махамбет есімі - өмірдегі қасиеттің синонимінен өнердегі қасиеттің символына айналған аса аулы, өрі ардақты ат" деген сөзімен. Иә, қас батырдың отты өлеңдері ұрпақтан-ұрпаққа ұран болып жалғаса бермек.

Бибігүл ҚАЙЫРЖАНОВА,
Х.Досмұхамедов атындағы
Атырау университетінің
оқытушысы.

Суретте: қазақтың атақты ақындары Хамит Ергалиев пен Сырбай Мәуленов бастаған қаламгерлер Махамбет зиратына дұға етіп, музейге келе жатыр.

Сол жақ шеткі Индер аупарткомының бұрынғы хатшысы Қ.Ризуанов.